

[Askjær Jørgensen]

Men det er fantastisk skadeligt for forbrugerne i dette samfund, hvis alle de små virksomheder skal kvæles, så der kun bliver de store tilbage, der sidder og sætter priserne, som det passer dem, så alle de socialdemokratiske stemmer og vi andres stemmer kan komme til at betale langt mere for deres daglige fornødenheder, deres daglige forbrug, men det er det, industriministeren foreslår med disse lovforslag. Det er også trist, hvis yderligere en masse af vores medborgere skal gøres arbejdsløse.

Men hvordan, minister, med alle disse anpartsselskaber, hvor man f.eks. i et ægteskab har været ved at blive kvalt af sambeskatningen og man så har fundet ud af: nu laver vi et anpartsselskab, så kan vi ansætte lilleemor, og så kan vi nogenlunde redde os fra den modbydelige beskatningsform, der har været for ægtepar, der driver en mindre erhvervs virksomhed? Nu skal man dér pludselig skaffe 70.000 kr. mere i anpartskapital, og der skal være strengere restriktioner, mere kontrol både på den ene og på den anden måde. Det vil nedlægge en række erhvervs virksomheder, det vil gøre en række af landets borgere arbejdsløse. Den socialdemokratiske ideologi medfører, at det fornuftige, der ellers kommer fra EF, bliver til den slags ting.

Vi synes, det er trist, at industriministeren ikke kan forstå, at det er en grov behandling, en urimelig behandling af folketingets erhvervsudvalg, at vi skal have en sådan suppedas smidt i hovedet på denne tid. Industriministeren ved, at det ikke kan lade sig gøre at få dette gennem folketingets erhvervsudvalg i denne samling. Hvis vi her i Danmark skal opføre os rimeligt inden for EF-fællesskabet, så kan vi kun gøre det, hvis ministeren sætter højtryk på for at få de ændringsforslag, jeg startede med at omtale, iværksat hurtigst muligt. Hvis ikke ministeren vil det, vil det være en direkte hån mod vores medlemskab af EF og en hån mod de arbejdsløse, som så kan se, at der skal være flere af dem i stedet for færre.

Jeg appellerer indtrængende til industriministeren: lad os nu prøve at imødekomme hinanden, men forlang ikke, at vi skal sluge så mange socialdemokratiske hvidkålshoveder på én gang. Ja, jeg sagde med vilje »hvidkålshoveder« for at glæde ministeren lidt og for at blødgøre ham lidt. Det burde selvfølgelig hedde »rødkålshoveder«.

Hahn (CD):

Ministeren henviser i bemærkningerne til medlemskabet af De europæiske økonomiske Fællesskaber og til selskabsretlige direktiver, og dette må der naturligvis tages hensyn til.

Mindstekapitalen for aktieselskaber foreslås sat til 300.000 kr. og for anpartsselskaber til 100.000 kr. Vi kan ikke på forhånd give tilslutning til disse vældige forhøjelser. En ajourføring for aktieselskaber til 200.000–250.000 kr. vil vi anse for rigtig. For anpartsselskaber anser vi det for horribelt at sætte beløbet op fra 30.000 kr. til 100.000 kr. Her vil vi anse 50.000–60.000 kr. for at være tilstrækkeligt. Der er undertiden tale om mindre erhvervsdrivende, f.eks. et par håndværkere, der går sammen om at starte en forretning. Kontrol kan vi være enige i, men andre ting finder vi noget strenge. Smidighed vil være ønskelig. En passende overgangsordning skal også forhandles. I den forbindelse har jeg en opfordring til ministeren: Var det ikke en idé at lade enkeltmandsvirksomheder beskattes som selskaber? Derved ville interessen for oprettelse af mindre selskaber sikkert formindskes.

Hvad angår forslaget om forsikringsvirksomhed vil vi også forbeholde os vores stilling. Vi hæfter os i det fremsatte forslag bl.a. ved den forslåede affattelse af § 14, stk. 1, nr. 7, 2. pkt., og af § 144, stk. 1. Også her henviser ministeren til EF-direktiv.

Vi afventer behandlingen i erhvervsudvalget, og vi ønsker forslagene grundigt behandlet i udvalget, før forslagene kommer til vedtagelse i tinget.

Janne Normann (RV):

Vi kan medvirke til store dele af lovforslag nr. L 119, selv om vi bl.a. gerne vil se på, om 300.000 kr. er det rigtige tal at forlange i aktiekapital.

Vi er noget betænkelige ved de skærpede ansvarsregler for bestyrelsesmedlemmer. Selv om der godt nok står, at man kun er ansvarlig, hvis man har tilsidesat forskrifterne vedrørende kapitaltab, kan jeg forestille mig, at det, som det her er udformet, vil afskrække en del mennesker fra at gå ind i erhvervs virksomheders bestyrelser. Det er en af de ting, vi vil stille nogle flere spørgsmål om.

Med hensyn til aktionærlån er vi enige. Jeg tror, det er rimeligt med et direkte for-